

Sygn. akt II Ca 707/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Hallada
Sędziowie:	SO Sabina Ziser (spraw.) SO Robert Figurski
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa E. F.

przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 27 września 2012 roku

sygn. akt VII C 610/11

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1.
 1. **w punkcie I o tyle, że kwotę zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powódki określa na 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych), w miejsce kwoty 25.000 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie,**
 2. **w punkcie III w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.233 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,**
 3. **w punkcie IV w ten sposób, że nakazać stronom uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Legnicy) tytułem brakujących kosztów sądowych: powódce kwotę 101,98 zł, stronie pozwanej kwotę 152,90 zł;**

II. oddala apelację w pozostałej części;

II. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 707/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 września 2012 roku w Sąd Rejonowy w Legnicy zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki E. F. kwotę 25.000 zł z odsetkami ustawowymi od 8.04.2011r. (punkt I), oddalił dalej idące powództwo (punkt II) i obciążył pozwaną zwrotem kosztów procesu na rzecz powódki w kwocie 3.667,00 zł (punkt III) a na rzecz Skarbu Państwa nakazał uiścić pozwanemu kwotę 254,88 zł. Zasądzone roszczenie oparł Sąd na przepisie art.446 § 1 i 4 k.c. i stanowi ono zadośćuczynienie za śmierć brata powódki T. F., który zginął w wypadku samochodowym dnia 12.12.2010r. spowodowanym przez kierowcę ubezpieczonego u strony pozwanej. Sąd Rejonowy uznał, że zadośćuczynienie za śmierć brata powódki winno wynosić 30.000,00 zł, przy uwzględnieniu takich ustalonych w procesie okoliczności, jak bardzo silna więź uczuciowa pomiędzy rodzeństwem i utrzymywanie stałych kontaktów. Skoro powódka otrzymała już z tego tytułu w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 5.000,00 zł do zasądzenia pozostawała suma 25.000,00 zł wyczerpująca w całości jej żądanie zgłoszone w pozwie. Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił całego żądania w zakresie odsetek oddalając w tym zakresie częściowo powództwo. Orzeczenie o kosztach procesu oparte zostało o przepis art.98 kpc. Jednocześnie Sąd nakazał stronie pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 254,88 zł wydatkowanych tymczasowo ze środków budżetowych tego Sądu tytułem wynagrodzenia biegłego.

Strona pozwana wniosła apelację od wyroku w części uwzględniającej powództwo i zasądzającej koszty postępowania (punkty I, III i IV) zarzucając naruszenie prawa materialnego - art.446§4 kc, a to poprzez zasądzenie rażąco wygórowanej kwoty tytułem zadośćuczynienia za śmierć brata. Ubezpieczyciel domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie kwoty 5.000,00 zł w miejsce kwoty 25.000,00 zł i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu i kosztów postępowania apelacyjnego. Ewentualnie wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy przyjmując za własne prawidłowe ustalenia faktyczne poczynione w pierwszej instancji zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo uzasadniona.

Zgodzić należy się z jej zarzutem, iż zadośćuczynienie na poziomie 30.000,00 zł, należne na podstawie art.446§4 k.c. z tytułu śmierci brata, jest w okolicznościach niniejszej sprawy nadmierne. Do takich wniosków uprawniają wyniki przeprowadzonego w pierwszej instancji postępowania dowodowego a w szczególności z zeznań świadków oraz opinii biegłego sądowego z zakresu psychologii. W szczególności wynika z nich, że w przypadku powódki przebieg żałoby po śmierci brata nie miał charakteru nietypowego. Powódka nie wymagała pomocy lekarskiej czy też terapii psychologicznej i z takiej pomocy też nie korzystała. Ponadto z treści opinii biegłego sądowego wynika, że w związku ze śmiercią brata nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu czy też nie zaszły u niej zmiany psychofizyczne. Powódka powróciła do realizacji własnych potrzeb znajdując oparcie w pozostałych członkach rodziny. Wraz z narzeczonym mieszka w G. gdzie studiuje. W oparciu o takie ustalenia można stwierdzić, że krzywda powódki, wynikająca ze zdarzenia, za które odpowiedzialność ponosi strona pozwana, nie ma charakteru szczególnego, lecz typowy – właściwy dla rodzaju tego zdarzenia.

Śmierci osoby najbliższej, co oczywiste, nie można i nie wolno wyrazić żadną kwotą pieniędzy i nie temu służy należne z woli ustawodawcy zadośćuczynienie. Świadczenie to ma być odpowiednie do doznanej krzywdy, której rozmiar zależy w szczególności od sposobu przebycia żałoby oraz wpływu straty osoby najbliższej na życie, zdrowie i samopoczucie osoby uprawnionej do takiego zadośćuczynienia. Przy typowym przebiegu żałoby powódki i braku wynikającego stąd

uszczerbku na zdrowiu, czy szczególnych zmian w życiu, Sąd Okręgowy podziela pogląd strony pozwanej, że przyjęte przez Sąd Rejonowy zadośćuczynienie nie jest odpowiednie w rozumieniu art.446 § 4 kc. W ocenie Sądu odwoławczego kwotą adekwatną do ustalonych w sprawie okoliczności nie jest jednak kwota 10.000,00 zł, jak wskazuje to strona pozwana, albowiem suma na tym poziomie nie uwzględnia więzi powódki z bratem. Kwotą w przekonaniu Sądu Okręgowego odpowiednią jest suma 20.000,00 zł i na tyle przyjęto optymalnie zadośćuczynienie na rzecz powódki w postępowaniu apelacyjnym. Na jego poczet zaliczyć należy kwotę 5.000,00 zł wypłaconą powódce w postępowaniu apelacyjnym dlatego też zasądzeniu podlegała dodatkowo suma 15.000,00 zł i takiej zmiany zaskarżonego wyroku Sąd II instancji dokonał, uwzględniając częściowo apelację strony pozwanej na podstawie art.386 § 1 kpc i oddalając jako niezasadną apelację dalej idącą w oparciu o art. 385 kpc.

Zmiana wyroku co do meritum pociągnęła za sobą konieczność korekty orzeczenia o kosztach procesu, rozdzielonych stosownie do wyniku sprawy. W pierwszej instancji powódka wygrała ostatecznie w 60%, a zatem z poniesionych kosztów w wysokości 3.667,00 zł przysługuje jej od pozwanego zwrot kwoty 2.200,00 zł. Stronie pozwanej, która wygrała w 40%, przypada zwrot kwoty 967 zł z poniesionej 2.417,00 zł. Po wzajemnym potrąceniu daje to należność na rzecz powódki w wysokości 1.233,00 zł.

Zasadne było również obciążenie stron w tej samej proporcji brakującymi kosztami sądowymi wydatkowanymi tymczasowo ze środków budżetowych Sądu Rejonowego, co skutkowało zmianą orzeczenia zawartego w punkcie IV wyroku. Pozwana, która sprawę przegrała w 60% winna uiścić z tego tytułu kwotę 152,90 zł zaś powódka, która sprawę przegrała w 40% kwotę 101,98 zł.

W instancji odwoławczej obie strony wygrały po połowie i dlatego też koszty postępowania apelacyjnego zostały pomiędzy stronami wzajemnie zniesione na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 391§1 kpc.